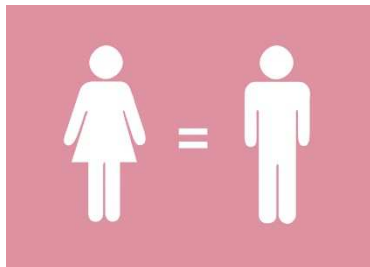

CELEBRACIÓN EN OS COTOS (na igrexa)

25-26 de marzo do 2023

V CORESMA A

OS COTOS COA IGUALDADE VERDADEIRA DAS PERSOAS,
COS POBOS QUE SOFREN INJUSTIZA E ABANDONO,
COS REFUXIADOS E MARXINADOS DA SOCIEDADE,
COA NATUREZA MALTRATADA,
CON RESPONSABILIDADE COIDADORA ANTE A COVID-19
E SEMPRE SEMENTANDO PAZ

1.- ENCONTRO DA COMUNIDADE

(tod@s de pé)

@ monitor/a está na sé

SAÚDO DE BENVIDA

🎵 *nº 7 Andarei na presenza do Señor*

Celebrante:

Benvidos sexamos todos a esta celebración. Reunímonos para compartir en comunidade a nosa fe no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo.

No final destes días de Coresma podemos xa mirar atrás e tentar descubrir que cousas na nosa vida, na vida do mundo e na vida da igrexa, quixemos arrincar. Podemos preguntarnos, se coma Cristo, coas nosas actitudes, palabras e feitos fomos capaces de ir dando vida á Pascua.

Durante estas semanas da coresma Cristo convidounos (na primeira semana) a remendar as tentacións do ter-
aparentar coa comprensión e a paz, convidounos (na segunda semana) a remendar as comodidades e o non implicarnos co esforzo e a loita, convidounos (na terceira semana) a remendar as rutinas e as desganas co entusiasmo e as ganas de vivir, convidounos (fai oito días) a remendar as cegueiras e os pesimismos co saber estar a beira, e hoxe (na recta final da coresma) cos seus feitos e as súas palabras, Cristo é para Lázaro e para nós, camiño-resurrección-vida. Que máis se pode esperar?, o único que nos queda é facer Pascua con El.

ACTO PENITENCIAL

Celebrante: *Nestes momentos queremos aprezoar a vida para facelo mellor porque hai cousas que necesitamos cambiar. Confiando na man de Deus e na súa misericordia, pidamos perdón polas veces que non valoramos a vida que temos ao noso arredor, e pasamos por ela sen pena nin gloria:*

Eu confésome pecador diante de Deus omnipotente e tamén diante de vós, irmáns, pois teño pecado moito de pensamento, de palabra, de obra e de omisión; pola miña culpa, pola miña culpa, pola miña grandísima culpa, por iso lle pido á benaventurada Virxe María e a todos os anxos e santos do ceo, e a vós tamén, irmáns, que rogues por min a Deus, noso Pai.

Celebrante: *Deus todopoderoso teña piedade de nós, e de todas as persoas e pobos que malviven rodeados de morte. A todos, o Señor, nos conceda o seu perdón e nos leve á vida eterna. Amén.*

ORACIÓN PROPIA DO DÍA

Celebrante: *Rematamos a primeira parte da celebración presentando no silencio o que rebule no noso interior. Facémolo hoxe doídos coas persoas que están mortas en vida e non dan aprezo a todo que teñen ao seu arredor.*

(Silenzio)

Celebrante:

Señor, noso Deus, o teu Fillo entregouse á morte por amor ao mundo. Concédenos a graza de vivirmos con alegría no seu mesmo espírito de solidariedade, de xeito que os nosos pasos na terra dean froitos de vida eterna.

Pedímoscho por Xesucristo que vive e reina por sempre eternamente. Amén.

2.- PROCLAMACIÓN DA PALABRA DE DEUS

(sentad@s) a palabra de Deus proclámase dende o ambón

Celebrante: *A Palabra de Deus que agora imos escoitar vainos axudar a entender a coresma como oportunidade de mellorar, porque hai cousas que necesitamos arrincar da nosa vida pois alónxannos de Deus e dos demais.*

Alónxanos o non aprezoar a vida das persoas que sofren.

Alónxanos o non aprezoar a vida cos nosos veciños facendo parroquia.

Alónxanos o non aprezoar a vida destas terras de montes e cotos que atopamos no rural.

Escoitemos como a Palabra de Deus é unha palabra de vida na persoa de Lázaro, amigo de Xesús.

LECTURA DA PROFECÍA DE EZEQUIEL

Isto di o Señor:

- Velaí que eu vou abrir as vosas sepulturas,
e vouvos facer subir das vosas sepulturas, meu pobo,
e vouvos levar á terra de Israel.

Recoñeceredes que eu son o Señor,
cando eu abra as vosas sepulturas,
e cando vos faga subir das vosas sepulturas, meu pobo.

Vou poñer en vós o meu espírito
e vouvos facer revivir na vosa terra.
Así recoñeceredes que eu, o Señor, o digo e o fago
-é o Señor quen fala-.

Palabra do Señor

🎵 **nº 41 Quen nos vai separar de Ti**

SALMO

(en pé) No Lec I A páx 81 (breve) Xn 11, 1-45 EVANXEO

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO XOÁN

As irmás de Lázaro mandaron a dicirlle a Xesús:

- Señor, mira, o que amas está enfermo.

Ao oílo, dixo Xesús:

- Esta enfermidade non é para a morte, senón para a
gloria de Deus, a fin de que por ela se glorifique o Fillo
de Deus.

Xesús queríalles moito a Marta, á irmá dela, e máis a
Lázaro. Anque oíu que este estaba enfermo, deixouse
estar aínda por dous días no sitio onde se atopaba.
Despois disto, díxolles ós discípulos:

- ¡Vaiaamos outra vez á Xudea!

Cando chegou Xesús, atopouse con que Lázaro xa
levaba catro días no sepulcro. Cando oíu Marta que
Xesús estaba chegando, saíulle ao encontro. María, en
cambio, quedou na casa. Díxolle entón Marta a Xesús:

- Señor, se ti estiveses aquí, meu irmán non morrería;
pero eu sei que, aínda agora, Deus che concederá
calquera cousa que lle pidas.

Xesús díxolle:

- Teu irmán resucitará.

Marta respondeulle:

- Ben sei que resucitará na resurrección, no día
derradeiro.

Díxolle Xesús:

- Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, anque
morra, vivirá; e todo o que vive e cre en min, non
morrerá endexamais. Cres ti isto?

Ela respondeu:

- Si, Señor: eu creo que ti es o Cristo, o Fillo de Deus,
que había de vir ao mundo.

A Xesús apretóuselle o corazón e, profundamente
conmovido, preguntou:

- Onde o puxestes?

Contestáronlle:

- Señor, ven ver.

E Xesús botouse a chorar. Entón comentaban os xudeus: "¡Ai que ver como o quería!". Pero algúns deles dixeron: "E logo este, que deu vista aos ollos dun cego, non podía facer que non morrese?"

Xesús estremecéndose de novo, chegou á sepultura. Era unha cova, e tiña unha pedra por riba. Xesús ordenou:

- Arredade a pedra.

Marta, a irmá do finado, díxolle:

- Señor, xa cheira, que leva catro días.

Xesús contestoulle:

- Non che dixen que se cres, verás a gloria de Deus?

Arredaron entón a pedra. Xesús ergueu os ollos e dixo:

- Meu Pai, douche grazas porque me escoitaches. Eu ben sabía que ti sempre me escoitas, pero díxeno pola xente que está aquí, para que crean que ti me mandaches.

E dito isto, gritou con voz forte:

- ¡Lázaro, ven para fóra!

Saíu o morto; tiña os pés e as mans atados con vendas e a cara envolta nun sudario. Xesús ordenoulles:

- Desenleádeo e deixádeo ir.

Entón, moitos dos xudeus que viñeran onda María, vendo o que fixo, creron nel.

Palabra do Señor

(sentad@s) gardamos uns instantes de silencio para acoller a palabra no corazón

Que nos propomos nesta quinta semana da Coresma con “dona coresma”?

Con ela seguimos descubrindo que hai cousas que necesitamos arrincar na nosa vida, porque non todo vale.

Xa lle temos arrincado a perna da tentación de ter e poder sobre os demais, xa lle temos arrincado a perna do querer vivir comodamente sen implicarnos en nada, xa lle

temos arrincado a perna do vivir desganados, xa lle temos arrincado a perna das cegueiras e o pesimismo. Tamén xa lle temos cosido o remendo da COMPRENSIÓN E A PAZ, o remendo do ESFORZO E A LOITA, o remendo das GANAS DE VIVIR CON ENTUSIASMO e o remendo de SABER ESTAR Á BEIRA.

Hoxe arrincámoslle á nosa coresma esta perna. (Arrincamos a perna da 5ª coresma). É a perna do vivir mortos, sen aprezar a vida que nos rodea.

Ao arrincar esta perna descubrimos unha maneira nova de vivir (collemos o “remendo” que está no sobre que vai pegado na perna que lle arrincamos á nosa “dona coresma”, colgamos a perna na pinza, e pegamos o remendo na saia da vella). Acabamos de coser na saia da dona coresma o remendo de SOLIDARIEDADE DOÍDA. Nin máis nin menos que o que fixo Xesús cos seus amigos Marta, María e Lázaro.

(en pé)

PROFESIÓN DA FE

Celebrante Neste encontro parroquial achegámonos a Deus porque el faise **SOLIDARIEDADE DOÍDA** á nosa beira co seu amar de Pai, co seu corazón de Fillo, coa súa man de Espírito. Compartímolo no credo dicindo:

♪ **SI CREEMOS**

Monitor/a:

Credes en Deus, Pai e Nai,
que con misericordia nos acolle e nos perdoa,
e nos axuda a arrincar o que sobra na nosa vida?

SI CREEMOS

Credes en Xesús, o seu Fillo Benquerido,
que nos convida a ser alento de vida
con todo o que de bo hai á nosa beira?

SI CREEMOS

Credes no Espírito Santo,
que nos alumea no corazón para acoller, aprezoar
e dar vida a quen pensa, cree ou vive diferente?

SI CREEMOS

Credes na Igrexa,
a comunidade que queremos vivir a **PASCUA** de Xesús,
e por iso, como con Lázaro, Marta e María
deixamos que Xesús nos alente
coa súa **SOLIDARIEDADE DOÍDA**?

SI CREEMOS

ORACIÓN UNIVERSAL

Celebrante: Señor Xesús, hoxe coas túas bágoas pola morte do teu amigo Lázaro, amósasnos que o camiño ten que ser o da cercanía, o da solidariedade doída dando vida, por iso seguindo os teus pasos dicímosche.

SEÑOR, PÓMONOS NAS TÚAS MANS

Monitor/a:

✓ Pola Igrexa, por cada parroquia, por cada cristián, para que vivamos a coresma como tempo de vivir a **SOLIDARIEDADE DOÍDA**. Oremos

✓ Polas xentes de Ucraia que o están pasando tremendamente mal, feridos nunha guerra que nos escandaliza e que non podemos entender. Oremos

✓ Polas persoas que melloran a vida compartindo bágoas e dando unha man, así dándonos exemplo para nós facelo mellor á beira de quen sofre. Oremos

✓ Por todas as persoas e pobos que en Turquía e en Siria están pasando uns momentos tan amargos e duros por un terremoto que se levou a vida. Oremos

✓ Polas mulleres, para que nos esforzos e nas loitas pola igualdade, nos sintamos todos implicados. Oremos

Celebrante: Señor, Ti que nos queres vivos e dando vida, dános unha man para chegar da coresma á Pascua. Ti que vives Resucitado por sempre eternamente. Amén

3.- OS SIGNOS DA COMUÑÓN CON DEUS E COA COMUNIDADE

NOSO PAI

Celebrante: *Porque, coma Marta e María, fiámonos de Xesús; porque sabemos que a súa vida valeu a pena; porque con El achegámonos ao Deus dos vivos e non dos mortos, rezamos xuntos dicindo:*

NOSO PAI ...

SIGNO DA PAZ

Celebrante: *Porque moitas veces son os demais os que nos axudan a sentirnos cheos de vida, porque moitas veces é aos demais aos que queremos agasallar coa nosa vida, por iso agora somos quen de desexar o mellor dos sonhos, o da paz.*

Que nos será mellor: vivir no fracaso de saber da morte, ou na esperanza de chegar á Resurrección?.

COMUÑÓN

Celebrante: *Participar nesta celebración de hoxe é ter esperanza de vida, é estar dispostos á SOLIDARIEDADE DOÍDA, é ilusionarnos por un mundo mellor con Xesús á nosa beira e da nosa parte. Ditosos nós por facer camiño de coresma e compartir este pan do Señor.*

Señor, eu non son merecente de que entres no meu fogar, mais unha palabra túa abonda para me salvar

CANTO nº 41 *Quen nos vai separar de Ti*

4.- AVISOS E DESPEDIDA

ORACIÓN FINAL

Celebrante Señor, Noso Pai, seguros da túa bondade dámosche grazas porque ao compartir a vida do teu Fillo fasnos partícipes, xa nestes días, dos bens eternos do teu reino e cheos do teu Espírito somos quen de camiñar dando vida na solidariedade doída.

Dámosche as grazas a Ti, que vives e reinas á nosa beira, por sempre eternamente. Amén

Con Xesús queremos arrincar o que non nos deixa camiñar con dignidade, e queremos dar vida na nosa comunidade, no noso rural, nas nosas xentes.

Coma Xesús queremos achegarnos ás Martas e Marías do noso mundo que sofren e se sinten doídas.

A nosa celebración ten que ser tamén un remendo para vivir no día a día os pasos da coresma que nos achegan á PASCUA. Por iso cada quen pode levar para a casa o REMENDO de hoxe

SOLIDARIEDADE DOÍDA

(Repartimos os remendo para levalos para a casa)

Avísase das misas (ver folla do mes)

Que teñamos un bo día, unha boa coresma, e o Señor nos bendiga, † nos garde de todo mal e nos leve ao seu fogar de vida eterna. Amén.

Podémonos ir en paz.